

ת"פ 9688/03 - מדינת ישראל נגד ברק אלימלך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9688-03 מדינת ישראל ני אלימלך

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ברק אלימלך

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד אסתר דויט יוסף

ב"כ הנאשם - עו"ד דורון ברזילי

הנאשם

זכור דין

רקע ותמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע 77 עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף התשל"ז - 1975 (להלן: "החוק"), ועבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק.

2. כפי שעולה מהכרעת הדיון, בין התאריכים אוקטובר 2010 לאפריל 2014 (להלן: "התקופה הרלבנטית"), היה הנאשם רשום כעוסק מורה ופועל תחת שם המותג "הכי טובים בכשרויות". באותה תקופה, במטרה להתחמק מתשלום מס, ניכה הנאשם מס תשומות בסך 601,107 ₪, באמצעות 77 חשבונות כוזבות שהזאוו לו על ידי עופר אביבי (להלן: "אביבי") על שם המותג "א.א שירותים ע.מ." (להלן: "א.א. שירותים"), אותן קיבל מאביבי תמורת עמלה כספית (להלן: "החשבונות הכווצות"). במטרה להתחמק מתשלום מס אף הcin הנאשם /או ניהל או הרשה לאחר להcin /או לניהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, בכך שכלל את החשבונות הכווצות בספריה הנהלת החשבונות שלו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. בטיעונית לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בעבירות שבביצוען הורשע הנאשם, לנסיבות ביצוען ולמשkan. עתירתה היא לקביעת מתחם עונשה שבין 10 ו-24 חודשים בפועל, לצד עונשה נלוית, תוך שהדגישה את קביעות בית המשפט באשר לחשיבות האינטנס הציורי וההרתקה ובכלל הרתעת הרבים בסוג זה של עבירות, המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות.

4. ב"כ המאשימה הפניה לסתום המחדל שהוא בסך 107,601 ₪ וצינה כי הנאשם הסירו באופן חלקו משישים סך של 439,939 ₪ רק לאחר מתן הכרעת הדין. לטענתה, אין מדובר במעשה חסד הנאשם, ואין להפריז בחשיבות המעשה עד כדי הימנעות מגזרת עונש של מאסר בפועל. עוד טענה כי השלב להסרת המחדל ולחרתה אמיתית הוא לפני הגשת כתב האישום, ולכל המאוחר בעת דין בערכאה הראשונה. ב"כ המאשימה הפניה לפסקה לתמיכה בטענותיה, אף צינה כי על אביה, מוציא החשבונות הכספיות, נגזר עונש של 16 חודשים מאסר בפועל לאחר שהוא ביצע העבירות. לשיטת המאשימה יש למוקם את עונשו של הנאשם בשלוש השנים של מתחם העונשה ולגוזר עליו 18 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי שבין 7 ו-12 חודשים מאסר, קנס כספי שבין 5%-10% מסכום המחדל, והתחייבות להימנע מביצוע העבירות.

5. **ב"כ הנאשם** עתר כי יושת על הנאשם עונש מאסר שבין 3 ו- 9 חודשים, אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, וכייף פסקה המדגימה לטענתו את מדיניות העונשה. בטיעונו, הדגיש את מצבו הבריאותי המורכב של הנאשם, אשר עבר צנטור לאחר הכרעת הדין, ואת העובדה שבני משפחתו התגייסו במאזך רב לשיע לו לפעול להסרת מחדלי כתב האישום ولو באופן חלקו (עד כה בסך 450,000 ₪). הסגנון אף הדגיש כי הנאשם פועל מול תחנת המע"מ ומול פקיד השומם להגיע להסדרי תשלומים על מנת להסיר את מחדלי המס בacellularם. לדבריו, יש משמעות רבה להסרת המחדלים אשר בוצעה על ידי הנאשם, המUIDה על חרתו, גם בשלה בה בוצעה, תוך שטען כי סך של 410,000 ₪ שהוא סכום השומה האזרחית שלום זמן. בקשר לעונש שנגזר על אביבי אליו הפניה ב"כ המאשימה, ציין ב"כ הנאשם כי הייקף העבירות שביצע אביבי עומד על סך 1,550,000 ₪ וכי אביבי לא פעל להסרת המחדלים.

6. ב"כ הנאשם הפנה לגילו של הנאשם, לחילוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כעשר שנים, למצבו הכלכלי הקשה, למצבו הבריאותי המורכב, ולהעדרו של עבר פלילי, וטען כי עצם ניהול ההליך אינו צריך להיזקף לחובות הנאשם. עוד הפנה לקביעתי בסעיף 66 להכרעת הדין ביחס לטענות לאכיפה בררנית, וטען שיש לשקלול לקוala במסגרת שיקולי העונשה את העובדה שהמאשימה נמנעה מלהגיש הליכים פליליים כנגד 91 עובדים אשר קיבלו חשבות נאות מאביבי, ככך - 70 מהם כלל לא נחקרו. ב"כ הנאשם טען כי בנסיבות המתוואות, ובשים לב לסתום העבירות ולפסקה, ראוי כי העונש שייגזר על הנאשם יהיה עונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות.

דברי הנאשם

7. הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו. בדבריו פירט אודוט מצבו, כשבקשתו היה לשים את האירועים והមחדל מאחוריו, תוך שציין כי לווה כספים כדי להסירו, ויעברו שנים עד שישים לשלם חובותיו. לדבריו, חייו התהפקו, הוא חי בחרדה, ועבר 3 צנורותם. בנוסף, אף פוטר מעבודתו. לטענתו הנאשם "נקלע לסייעת הנדונה" בಗל אביבי וניסה להוכיח את חפותו. בקשרתו היא כי יגזר עליו עונש מינימלי ככל שניתן.

מתחם העונש ההולם

8. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בעונשה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובנסיבות העונשה הנהוגה.

9. כידוע, עבירות המס הכלולות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדד הגבואה של עבירות המס, ובאות הган על ערכיהם בסיסיים וחשיבותם למרקם החברתי במדינתה. מביצוען של העבירות נפגע ערך השוויון והאמון, ויש בהן פוטנציאלית כדי לגרום לנזק ממשי לקופה הציבורית, ובכך לכל אחד ואחת מאזרחייה, ובפרט לציבור הנשען על השירותים הציבוריים. פעמים רבות אף מוכח הנזק לקופה הציבורית הלכה למעשה. ביצוע העבירות יש אף כדי להביא לשימוש הפעולה התקינה של מגנון המסים. המדבר בעבירות שביצוען קל וגלוין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה, וקיים פיתוי גדול לבצען. בשל כך, לאור חשיבות ההרתעה ובכללן הרתעת הרבים, נקבע לא אחת כי בעת גזירת הדין יש ליתן לאינטראס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות.

10. אשר **לנסיבות ביצוע העבירות**, המדבר בניכוי שיטתי של 77 חשבונות כוזבות על שם אביבי בדיוחו' הנאשם למנהל מע"מ, משך תקופה ממושכת בת כ- 3.5 שנים, וניהול רשותות ו/או פנקסי חשבונות כוזבים על ידו. מעשי הנאשם ביצוע העבירות היו מתוכננים, מתוכחים ומרמתים וערבו שימוש בחשבונות כוזבות, על החומרה היתרה שכך, כשמטרתם התחמקות מתשלום מע"מ. הנאשם יכול היה בכל עת לחסל מביצוע העבירות אך לא فعل כאמור. גם סכום המס שנגזר מקופה המדינה בסך 601,107 ₪ לא מבוטל, ומלמד על חומרת המעשים. הנאשם, בהיותו זה אשר ניכה את החשבונות הכספיים, הוא הננהה העיקרי מהוצאתן. בנסיבות המפורטים מעשי הנאשם הביאו לפגיעה ממשית בערכים המוגנים בעבירות.

11. כפי שiodגム להלן, מבחינת **הענישה הנוגנת** עולה כי בדרך כלל מדיניות הענישה בסוג עבירות זה היא מחמירה, ומשפעת מידת התחכים, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסקמי המס אשר נגזוו מהקופה הציבורית. על פי פסיקת בית המשפט העליון, לאור הערכים המוגנים הנפגעים מעבירות אלה לאור חשיבות ההרתעה, דרך המלך בסוג זה של עבירות ובנסיבות מסוימים היא לגזירת עונש של מאסר מאחריו סORG ובריח (רע"פ 18/2004 **צחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.2018) (להלן: "**ענין יצחקי**"). רק בנסיבות מתאימות ומוחדות נוצר עונשם של נאים למאסר לRICTI בעבודת שירות. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו ביצוע העבירות מערב שימוש בחשבונות כוזבות כמו בעניינו. ההוצאה והשימוש בחשבונות כוזבות הוגדרו לא אחת בפסקה כ"אבי אבות הטעמה", וגם לכך יש ליתן משקל בעת קביעת מתחם העונש וגזרת הדין (עפ"ג (ת"א) 17-02-6968 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (24.4.2017)).

12. עינתי בפסקה אליה הפנו הצדדים, כל צד והפסקה התומכת בטיעוני. בקשר לענישה הנוגנת יש אף לזכור כי אין זה המدد היחיד ואף לא החשוב ביותר בעת קביעת מתחם הענישה. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלה הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשהעוצבה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסק דין התמכים בעמדתו, מלבדה כי אין המדבר במידד מדויק (ע"פ 3877/16 **ג'אבי נגד מדינת ישראל** (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015)).

. 13. להלן תיסקר פסיקת בית המשפט העליון מהשנים האחרונות, אליה מצאתי להפנות, המדגימה להשקפות את מדיניות הענישה הנווגת:

רע"פ 4987/18 **אבו סעיד נ' מדינת ישראל** (28.6.2018), שם הורשע המבוקש על פי הودיותו ב 15 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין על בסיס חשבונות כזובות על שם חברות שונות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 418,490 ₪, וטור שהסתתר תחת זהותו של אחר שנרשם בכ Zug מנכ"ל החברה. מתחם עונש המאסר נקבע בין 9-15 חודשים מאסר בפועל. המחדל לא הוסר. על המבוקש נגזרו 10 חודשים מאסר בפועל, 9 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור המבוקש לבית המשפט המ徇די נדחה. בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבוקש נדחתה.

רע"פ 5938/18 **אסרפ נ' מדינת ישראל** (16.8.2018), שם הורשע המבוקש על פי הודיותו בניכוי מס תשומות שלא כדין, בחלוקת מהמרקם על סמר חשבונות כזובות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 352,522 ₪, לצד עבירות נוספות. מתחם עונש המאסר נקבע בין 6 ו- 18 חודשים מאסר. המבוקש לא הסיר מחדלים. על המבוקש נגזר עונש של 12 חודשים מאסר בפועל לצד קנס בסך 40,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור המבוקש לבית המשפט המ徇די נדחה. בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבוקש נדחתה.

רע"פ 1238/19 **אחדות נ' מדינת ישראל** (27.2.2019), שם הורשע המבוקש על יסוד הodium בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, הוצאת חשבונות כזובות וזיפ פנקס, הכל במטרה להתחמק מתשלום מס בסכום כולל של כ- 317,000 ₪. מתחם העונש נקבע בין 5 ו- 14 חודשים מאסר בפועל. על המבוקש אשר הסיר באופן חלקית את המחדל (נותרו 200,000 ₪ שלא הוסרו) נגזרו 5 חודשים מאסר בפועל, 3 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. בקשה רשות ערעור שהגיש המבוקש לבית המשפט העליון נדחתה.

כן ראו רע"פ 4497/20 **אביב נ' מדינת ישראל** (5.7.2020) (להלן: "ענין אביב"), וגור הדין ופסק הדין בערעור באותו העניין (ת"פ (ת"א) 17-11-63304 מדינת ישראל נ' אביב (24.12.2019), עפ"ג (ת"א) 20-01-32748 **אביב נ' מדינת ישראל** (25.5.2020), בהם נדון עניינו של אביב אשר הוציא את החשבונות הכוזבות לנאים. **בענין אביב** נדחתה בקשה רשות ערעור של אביב כנגד עונש בן 16 חודשים מאסר אשר נגזר לעלי, לצד עונישה נלויה, בגין ניכוי מס תשומות שלא כדין בסך 952,514 ₪ על סמר החשבונות הכוזבות, והוצאה 77 החשבונות הכוזבות שבניכוי הורשע הנائم בעניינו, במטרה לסייע לנאים בעניינו להתחמק ממש מס בסך 601,107 ₪. מתחם העונש הכלול בעניינו של אביב נקבע בין 12 ו- 36 חודשים מאסר בפועל. מתחם עונישה זה אושר בערעור על ידי בית המשפט המ徇די, וטענת אביב לפיה כי יש להקל בעונשו בשל העובדה איש קש נדחתה. בקשה רשות ערעור שהגיש אביב לבית המשפט העליון נדחתה כאמור, ובהחלטה כב' השופט ג' קרא צוין כי לא הוכח ש אביב היה איש קש, וכי גם מביצוע העבירות שענין הוציא חשבונות כזובות גرف אביב עמלה כספית.

. 14. לאחר סקירת כל המפורט לעיל, בראי הענישה הנווגת, הערכיהם המוגנים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם, היקף העבירות ומטרת ביצוען, ונסיבותיהן המערבות שימוש בחשבונות כזובות על החומרה לכך, מתחם העונש

ביחס לעונש המאסר לנאים יקבע 9 ו- 24 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי מרתייע וקנס.

15. באשר ל垦ס, כידוע, בסוג זה של עבירות, הקנס הוא מomin העבירה ומכאן החשיבות שבתכלתו. זאת אף על מנת ללמד שאין אף תועלת כלכלית מביצוע העבירות. בעת קביעת מתחם הקנס שקלתי גם את מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שנטען על ידי ההגנה והנאשם, ואת העובדה שהנאשם פוטר בחודש יוני 2020 מעבודתו (**ענ' 2**). כמו כן, את העובדה שהנאשם פעל להסרת חלק ניכר ממחלדי כתוב האישום בעזרת בני משפחתו, וכי לדבריו הנאשם נטל הלוואות שעלו להחזיר לשם כך. בנוסף, נתתי משקל לדבריו הנאשם כוונתו להגיאו להסדר עם רשות המס ולהשלים את הסרת המחדל למע"מ ומה הכנסה. כמו כן, שקלתי את הקושי הכלכלי בתקופה זו לאור התפרצויות נגיף הקורונה. לאחר כל זאת, בנסיבות המפורטוות, מצאתי לקבע את מתחם הקנס בין 20,000 ו- 60,000 ₪.

הឧושאן הקובוקרטי לנאים

16. במקרה דין אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים אשר נקבעו. הנאשם, כבן 60, נעדר עבר פלילי ומצבו הרפואי מורכב לאחר שעבר לדבריו 3 צנתורים ואשפוזים בשל בעיות לבביות (ראו גם **ענ' 1** המעיד על כך שעבר צנתור ממש בעת האחרונה). לדבריו הסגנור אף נקבעו בעניינו של הנאשם 24% נכות לאור תאונת דרכים בעבר, הוא זכאי לקטבת נכות בסך 1,600 ₪, ואף סובל מפריצת דיסק. האמור בא בין שיקולי. אין ספק כי גזירת עונש מאסר אחורי סורגי ובריח יקשה על הנאשם במצבו.

17. הנאשם לא נטל אחריות על ביצוע העבירות, לא הביע חרטה על מעשייו, ובעת הטיעון לעונש, לאחר הרשעתו ביצוע העבירות כמפורט בהכרעת הדין בהמשך לניהול ההוכחות, טען כי "נקלע לסתוטואציה הנדונה בגליל אביבי". מובן כי ניהול המשפט אינו נזקף לחובת הנאשם, יחד עם זאת, בנסיבות אלה, לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם חיסכון זמן שיפוטי או חרטה ונטילת אחריות (חרף טענת הסגנור לחרטתו), וליתן לו את אותה הקלה בענישה הניתנת לצד אלה.

18. הנאשם פעל להסרת חלק ניכר ממחלדי כתוב האישום, כך ששלים סך של 447,164 ₪ על פי עדכו המאושר מהיום, כאשר מאז מועד הטיעונים לעונש שלום סכום נוסף של 8,000 ₪. לציין כי לפי עדכו הסגנור, סכומים נוספים אמרו להתקבל על חשבן המחדל לאור פיצויי פיטורים המגיעים לנאים. כידוע להסרת המחדל קיימת משמעותה רבה בין שיקולי הענישה, משיש בה כדי להביא לתיקון הנזק שנגרם מביצוע העבירות בפני הכספי, ובמקרים מתאימים היא עשויה ללמד על חרטה ונטילת אחריות (רע"פ 13/7851 **עודדה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) (להלן: "**ענין עודדה**"). הגם שכאמור הנאשם לא נטל אחריות לביצוע העבירות ולא הסיר את המחדל במלאו, כשאף נקבע כי הסרת מחדל איננה בגיןה בגדיר מעשה חסד מצד הנאשם (**ענין עודדה**), לתקן חלק ממשי מהנזק הכספי שנגרם לקופה הציבורית ינתן משקל ממשי לקולא, וכן ינתן משקל למאצוי הרבים של הנאשם לפעול לשם כך, לדבריו בדבר סיווע בני משפחתו ונטילת הלוואות, ולדבריו הסגנור בדבר כוונת הנאשם לפעול להסרה מלאה של מחדליו בהסדר תשלוםיהם. לצד זאת חשוב לציין כי מובן שאין לקבל את הטענה שנשמעה מפי ההגנה לפיה קופת המדינה לא נפגעה מעשי הנאשם מששלם מסים בזמןאמת, ופעל באופן חלקו להסרת המחדל כאמור, מקום בו הוכח כנדרש שהנאשם הקטין בכך את תלותמי המסים שהוא עליו לשלם על פי חוק באמצעות חשבונות כזבות ובסכום מס ממשי בסך 107,601 ₪.

19. בעת גזירת הדין נתתי דעתן גם לחולף הזמן מאז ביצוע העבירות, בשנים 2010-2014, ולצד זאת לקושי המששי והברור שבגילו עבירות מהסוג הנדון והוכחתן, וודאי בסמור למועד ביצוען. מבחינת הנסיבות עולה כי הנאשם נחקר לראשונה בחודש ינואר 2015, וכותב האישום כנגדו הוגש בחודש מרץ 2017.

20. בקשר לשיקולי חלוף הזמן, נתתי דעתן לקביעת בית המשפט העליון **בעניין יצקי** לפיה הגם שיש בחולף הזמן כדי להיות שיקול לקלול, משקלו של שיקול זה ואופן השפעתו המדוייק על גזירת עונשו של הנאשם תלויים בנסיבותיו של כל מקרה ומקורה. בראי המפורט, ובשים לב לכך שלא Natürlich, וממילא לא בסוס, כי יש לזכור את חלוף הזמן לחובת מי מהצדדים, ואף לא עלו בעת הטיעון לעונש טענות לשינוי בהגשת כתב האישום, אינני מוצא את במקורה דין שיש בחולף הזמן כדי להביא לקביעה לפיה יש לגזר את עונשו של הנאשם בתחרית מתחם העונישה ולריצוי בעבודות שירות, או כי בשל חלוף הזמן ונסיבותיו יהיה בעונש מאסר של ממש כדי להביא לעוות דין בעניינו. יחד עם זאת, בעת מקום הנאשם בגדרי מתחם העונישה, ניתן משקל גם לזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, ולקושי להיות תחת עננת החקירה והמשפט במשך שנים ארוכות.

21. שאלתי גם את טענות ההגנה לאכיפה בררנית משעל פי הטענה C-90 עוסקים אשר קיבלו גם הם חשיבותם מאביבי לא הוועדו לדין, וכן נפתחה חקירה פלילית. כזכור, טענות אלה נדונו והוכרעו בקביעותי בהכרעת הדין (פסקה 64-66 להכרעת הדין), אז מצאתי שאין בהן כדי להביא לביטול כתב האישום כנגד הנאשם מהטעמים אשר פורטו שם. במציאות, טענת ההגנה נדחתה בשים לב לכך שסקומי החשבונות אותם קיבלו אחרים היה נמוך בהרבה, וכן נחודים אשר נחקרו נמצאו כי לא גובשה תשתיית ראייתית מספקת. למורת הבדיקה בין המקרים כאמור, בפסקה 66 להכרעת הדין ציינתי כי אין להתעלם מחוסר נוחות מסוים בכך שבן כל מקובל החשבונות מאביבי, הנאשם הוא היחיד כנגדו הוגש כתב אישום והנהל הליך פלילי, שחלק גדול מהאחרים אף לא נחקרו. בעת קביעת עונשו של הנאשם מצאתי ליתן לאמר משקל מסוים לקלול, מבלתי להתעלם מהשוני בהיקף כאמור, המהווה להשპטני שיקול לגיטימי בעת החלטה על פתיחה בחקירה.

22. בעת גזירת העונש, שאלתי את הכלל לפיו בעבירות מהסוג הנדון שיקולי אינטראס הציבורי ושיקולי הרתעה, ובכללם הרתעת הרבים, מקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות, וכי על פי הפסיקה הענפה מפי בית המשפט העליון, בדרך כלל, עונשו של מבצע עבירות המס מהסוג הנדון יגזר למאסר אחורי סורג ובריח (בעניין יצקי, רע"פ 1929/18 אריאלי נ' מדינת ישראל (26.4.2018)).

23. בקשר לעבירות מס וUBEIROT כלכליות בכלל ציין בית המשפט העליון לא אחת כי אפקט ההרתעה הוא בעל משקל רב יותר בעבירות אחרות (ע"פ 8345/15 אוחנה נ' מדינת ישראל, פסקה 32 (19.9.2017) וע"פ 3927/16 מדינת ישראל נ' בר זיו (23.2.2017)). בע"פ 1656/16 דיזוביץ נ' מדינת ישראל (20.3.2017) ציון כי מסקנות דוח ועדת דורנר בקשר לאפקטיביות ההרתעה שלצד עונש מאסר אחורי סורג ובריח, על נימוקיהן, מוגבלות בכל הנוגע לעבירות כלכליות, בשים לב למאפייני העבירות הכלכליות והנאים בהם בדרך כלל (שם, פסקה 105). לבסוף וטרם סיום, שאלתי גם את התפרצות נגיף הקורונה, את הקושי הכללי, הבריאותי, הרגשי והכלכלי בהקשר זה לכל אזרחי המדינה, המוסיף על הקושי לרצות עונש אחורי סורג ובריח בתקופה זו, וגם לכך ניתן משקל מסוים.

24. נוכח המפורט לעיל, יש צורך בקיומן של נסיבות מתאימות ומיעודות על מנת להימנע מהשתת עונש מאסר מאחרוי סורג ובריח במקורה דין. מבלתי להתעלם משיקולי הקולא בעניינו של הנאשם אשר נמנו לעיל ובכללם השרת חלק ניכר מהמחדל, אך בשים לב לעיקרון ההלימה, איני מוצאת כי מקרה זה מצדיק את הסטיה מהכלל, וגזרת עונשו של הנאשם למאסר לRICTO בעבודות שירות. בנוסף ומילא, אף אין מדובר במקורה המצדיק גזרת עונשו של הנאשם בתחום הענישה. בראש כל הנسبות, חרב העובדה שהנתאים לא הביע חרטה, לא חסר זמן שיפוטי ולא הסיר את מלאו מחדר כתוב האישום, ולאחר שנותתי דעתך כאמור גם להתרפות נגיף הקורונה, מצאת למקם את עונשו של הנאשם לקולא, בחלוקת התחתון של מתחם הענישה שנקבע אך לא בתחוםו, ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים.
- ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנתאים לא יעברו עבירה מס מסוג פשוט.
- ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנתאים לא יעברו עבירה מס מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 25,000 ₪ או חודשים חמשי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-25 תשלום חמשי שווים, שווים ורציפים, כשרהISON בהם ביום 21/01/2030. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.
- ה. הנאשם יצהיר על התcheinות בסך 20,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע למשך שנתיים מהיום.

הנתאים הצהיר בפני כאמור.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' חשוון תשפ"א, 25 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.